

Az alábbi cikk olasz eredetije:

<http://www.cesnur.org/2010/mi-goebbels.html>

A cikk angol fordítása:

http://www.cesnur.org/2010/mi-goebbels_en.html

A cikk svéd fordítása (ezt fordítottam magyarra)

http://katobs.se/art_goebbels_pedof.html

Massimo Introvigne

Goebbels ravasz húzása: "a pedofil papok" vádja.

Goebbels, a nemzetiszocialista propagandaminiszter 1937-ben kampányt szervezett a katolikus egyház lejáratására. Ez volt a náci válasza XI. Piusz "Mit brennender Sorge" kezdetű enciklikájára, amint az a német katonai kémelhárítás főnöke, Wilhelm Canaris által XII. Piuszhoz eljuttatott dokumentumokból kiderül.

"Nap mint nap újabb és újabb szexuális bűncselekmények kerülnek elő, amelyeket nagyszámú katolikus pap követett el. Sajnos nem csak egyedi esetekről van szó, hanem egy olyan illesztő méretű kollektív morális krízisről, amelyet az emberiség a történelme során még nem tapasztalt. Sok pap és szerzetes már beismerte tetteit. Esetek ezrei kerültek a bíróságok elé, de ez bizonyára csak töredéke a teljes valóságnak, mivel sok elkövetőt elrejt és védelmez a hierarchia."

Ez a New York Times vezércikke lenne 2010-ből? Nem. A szöveg Joseph Goebbels (1897-1945), a Harmadik Birodalom propagandaminisztere 1937 május 28-i beszédéből származik. Ez a nemzetközileg is ismertté vált beszéd annak a kampánynak csúcspontját jelentette, amelyet a nemzetiszocialista rezsim a katolikus egyház lejáratására szervezett, mondván, hogy az egyház sok pedofil papnak ad helyet és menedéket.

1937-ben 276 szerzetest és 49 egyházmegyeés papot tartóztattak le. A letartóztatások valamennyi német egyházmegyeét érintették, hogy olyan hosszú ideig szerepeljenek botrányok az újságok címlapjain, amíg csak lehet.

XI. Piusz (1857-1939) 1937 március 10-én *Mit brennender Sorge* kezdetű enciklikájával elítélte a náci ideológiát. Ugyanezen hónap végén indított a Goebbels vezette náci propagandaminisztérium egy kampányt a katolikus papoknak tulajdonított szexuális visszaélések témájában. Hogy hogyan tervezték meg és hogyan vitték végig ezt a kampányt, ez ismeretes a történészek előtt. Mindez egy kémregénybe illő történetnek köszönhető.

1937-ben Wilhelm Canaris tengernagy volt a német katonai kémelhárítás főnöke. Ez a férfi egyre inkább náci-ellenessé vált, amely odáig vezetett, hogy ő szervezte meg a Hitler elleni 1944-es sikertelen merényletet, amiért 1945-ben felakasztották. Canaris helytelenítette Goebbels

egyházellenes intrikáit és egy Josef Müller (1878-1979) nevű katolikus ügyvéd révén egy sor erről a témáról szóló szupertitkos iratot juttatott el Rómába.

Müller több alkalommal vitt titkos dokumentumokat Rómába XII. Piuszhoz (1876-1958), aki ezeket néhány jezsuitára bízta, hogy tanulmányozzák át őket. (Müllert végül letartóztatták és a Dachau-i koncentrációs táborba került. Ezt túlélve a háború után bajor igazságügyi miniszter lett.)

A vatikáni államtitkár Walter Mariaux (1894-1963) német jezsuitát bízta meg a dokumentumok vizsgálatával. Mariaux a "Pauluskreis" nevű német náciellenes szervezet alapítója volt, akit később biztonsági okból Braziliába és Argentínába küldtek mint misszionáriust. Ott egy Mária kongregáció vezetőjeként nagy hatással volt egy egész katolikus generációra, ezek között volt többek között a neves brazil filozófus Plinio Correa de Oliveira (1908-1995), aki Mariaux Sao Paolo-i csoportjának volt tagja. Mariaux 1940-ben két kötetben publikálta a katolikusok nácik általi üldözésének dokumentumait (Londonban angolul és Argentínában spanyolul, "Testis Fidelis" álnéven). Az összesen több mint 700 oldalnyi dokumentum és kommentár világszerte nagy visszhangot keltett.

A "morális pánik" kifejezést a szociológusok az 1970-es évek óta használják. Azt a jelenséget írják le vele, amikor mesterséges úton hoznak létre társadalmi méretű felháborodást azáltal, hogy valós tényeket felnagyítanak, valós esetszámokat eltúloznak a "statisztikai folklór" és olyan "felfedezések" révén, ahol régi ismert eseteket újként mutatnak be. Valós esetek vannak, de szisztematikus "felturbózás" zajlik, hogy úgy tűnjön, mintha sokkal több eset lenne, mint amennyi a valóságban előfordult.

Anélkül, hogy ismerhette volna a mai szociológia eredményeit, 1937-ben Goebbels olyan választ adott a *Mit brenneder Sorge* enciklikára, amely szociológiai típusesete annak, hogyan kell morális pánikot kelteni.

Mint általában a morális pánik esetében, a tények nem teljesen légbőlkapottak. Már az enciklika megjelenése előtt jelentettek Németországból néhány kiskorúakkal szembeni visszélést. Maga Mariaux is vétkesnek tartott egy szerzetest Bad Reichenall-ból, csakúgy mint egy laikus tanárt, egy kertészt és egy pedellust. El is ítélték őket már 1936-ban. A bajor oktatási minisztérium ezután teljesen aránytalan intézkedésként négy szerzetesrendet kitiltott az oktatásból megfelelő a kormány cáljainak, amely a katolikus iskolák létalapjait kívánta felszámolni. Mariaux még egy esetben hagyta nyitva a bűnösség lehetőségét. Ebben az esetben, amely a rajnavidéki Waldbreitbachban történt, ferencesek voltak érintettek. Későbbi történészek azonban nem tartják kizártnak, hogy itt is a nácik hamis vádjairól volt szó.

Ez a néhány, de valós ügy kemény reakciót váltott ki a német püspökökből. 1936 június 2-án Münster püspöke Boldog Clemens August von Galen (1878-1946) - aki a náciellenes katolikus ellenállás egyik vezetője volt és akit XVI. Benedek 2005-ben avatott boldoggá – valamennyi vasárnapi szentmisén felolvastatott egy nyilatkozatot, amelyben kifejezte "fájdalmát és sajnálkozását" ezek felett az "utálatra méltó bűnök" felett, amelyek "szent egyházunkat szégyenbe borítják". 1936 augusztus 20-án, a Waldbreitbachban történtek után a német püspökök közös pásztorlevelet adtak ki, amelyben "súlyosan elítélték" a felelősöket és hangsúlyozták, hogy az egyház együttműködik az állami bíróságokkal.

1936 végén úgy tűnt, hogy a német püspökök megoldották a problémát azokkal a szigorú intézkedésekkel, amelyeket e néhány (részben egyébkén nem egyértelmű) eset után hoztak. A püspökök azért finoman utaltak rá, hogy az állami iskolákban, sőt magában a rezsim ifjúsági

szervezetében, a "Hitlerjugend"-ben is, sokkal magasabb volt azon szexuális visszaélések száma, amelyek elmarasztaló bírói ítélethez vezettek, mint amennyit a katolikus papság körében találtak.

XI. Piusz nácizmust elítélő enciklikája vezetett az 1937-es nagy kampányhoz. Mariaux bebizonyította ezt könyvében, ahol ismerteti azokat a nagyon részletes utasításokat, amelyeket Goebbels alig néhány nappal az enciklika megjelenése után adott a Gestapo, Harmadik Birodalom politikai rendőrsége és főleg az újságírók számára. Ebben felszólította őket, hogy újra foglalkozzanak az 1936-os esetekkel és más még régebbi ügyekkel valamint, hogy folyamatosan tartsák a felszínen ezeket az ügyeket a közvélemény előtt. Goebbels a Gestaponak parancsba adta, hogy találjanak tanúkat, akik hajlandók papok ellen feljelentést tenni, továbbá, hogy ezeket azonnali letartóztatással kell fenyegetni, ha nem működnének együtt még akkor is, ha csak gyerekek.

A német közmondás, hogy "egy bíró van Berlinben", azt jelenti, hogy az ember hisz a bíróságok aktuális kormányoktól való függetlenségében, bizonyos határok között még igaz volt ez időtájt. Az enciklika után letartóztatott 325 pap és szerzetes közül csak 21-et ítélték el. Csaknem bizonyos, hogy közöttük is volt néhány ártatlanul elítélt. Csaknem valamennyit koncentrációs táborba küldték, ahol sokuk meg is halt.

Azok az erőfeszítések azonban, amelyekkel a katolikus egyházat a nemzetközi közvélemény előtt le akarták járatni erkölcsstelenség és a papok közötti pedofília vádjaiival mégsem nem jártak sikerrel.

Canaris és barátai bátorságának valamint a jezsuita detektív Mariaux kitartásának köszönhetően az igazság már a háború évei alatt kiderült. Goebbels rosszindulatú akciója ugyanis még nagyobb felháborodást okozott és a bombának szánt pedofil papok ügye, valódjában a náci propagandisták kezében robbant fel.

Megjelent, a L'Avvenire, az Olasz Püspöki Konferencia lapja 2010.04.16.-i számában

A szerző vallásszociológus, jogász, író és újságíró. 40 könyve és több száz cikke jelent meg. Többek között a szekták tagtoborzási módszerit valamint az ezoterikus irodalmat kutatja.

Intézetének honlapja:

<http://www.cesnur.org/>

A témába vágó másik érdekes cikke:

Pedophile Priests. The Social Construction of a Moral Panic, by Massimo Introvigne

http://www.cesnur.org/2010/mi_preti_pedofili_en.html